

EESTI POLITSEILEHT

Administratiiv-õigusline aegkiri.

Nr. 44 (152).

15. novembril 1924 a.

IV. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 800.—
 pooleaastas 400.—
 weerandaastas 200.—
 Üksik nummer maksab Mk. 20.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103.
 Awatud kell 1/9 — 1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1.

Kuulutuste hind:
 1/1 lehek. Mk. 3000.— 1/4 lehek. Mk. 800.—
 1/2 " 1500.— 1/8 " 400.—
 1/3 " 1000.— 1/16 " 200.—
 1/32 lehek. Mk. 100.—

Lehe eesküljel 75%, tekstis 100% kallim.
 Adressi muutmise 10 mk.
 Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksew arwe Eesti panga Tall. osak. nr. 543.

Sisu: 1) J. Kaiw, Kerjamisest kui süüteost. 5) A. Liit, Kuritegude jälgimine. 3) M. Morrison, Tallinna linna politsei Wene ajal. 4) Sõiduriistade wargusest suurlinnades. 5) Spordi alalt 6) Ametlik osa. 7) Wäljamaalt. 8) Kuulutused.

Kerjamisest kui süüteost.

J. Kaiw.

Käesolewa lühikese kirjatüki sihiks ei ole mitte anda ülewaadet kõikidest nendest abinõudest, mis kerjamise suhtes tarwitatud ning praegu tarwitatakse. See küsimus on laiaulatusline ning nõuaks pikemat käsitlust. Siin vaatame ainult seadusandluste poolt kerjamise vastu tarwitatawaid karistuslisi abinõusid.

Enamjao Euroopa riikide kriminaal seadusandlused tunnewad kerjamist kui kuritegu, kuigi ta mitmesuguste nimetuste all ette tuleb. Enne kui vaatleme praegu makswaid määrusi, puudutame mõne sõnaga kerjamise vastu sihitud karistusabinõude ajalugu.

Enam vähem kindlad teated riigi repressiivse tegewuse kohta kerjamise ja hulkumise vastu ulatawad Rooma ilmariigi ajaloosse. Wana Rooma õigusteadlase Ulpianuse sõnade järele oli igal prokonsulil (kõrgem kohalik võimu esitaja) õigus oma prowintsi wälja saata „ma-

los homines“, kellede hulka arwatawasti kuulusid ka hulgused. Mis puutub kerjamisse, siis langesid karistuse alla extra ordinem (eriline kohtu kord) ainult terwed kerjused peale sellekohast ülewaatamist. Esimesena on juba kindel wahe tehtud töowõimuliste ja töowõimetute kerjajate wahel Karl Suure seadusandluses. Üldse oli Karl Suure ajajärk suuremaks edusammuks waeste eest hoolitsemise alal.

Peale Karl Suure ilmariigi lagunemise järele leiawad karistusabinõud kerjamise vastu suuremat tarwitamist, sest et hoolikanne waeste eest wõimalik oli ainult riigi heal seisukorral.

Prantsusmaal sisaldawad juba Etablissements de St. Louis 1270 aastast kerjaste ja hulguste vastu sihitud määrusi. Nii selle kui ka teiste edaspidiste määruste sihiks on puhastada linnu hädaohtlikust elemendist. Näiteks langewad kuningas Johanni (XIV aastasada) ordonansi jä-

rele karistuse alla ainult need kerjused ja hulgused, kes end ei paenuta käsu alla teatud aja jooksul linnast lahkuda. Keda selles tabatakse kolmandat korda, see märgitakse ära tulise rauaga ning saadetakse välja. Järk järgult muutuvad karistused ikka karmimaks. Kuid nähtavasti ei anna see tagajärgi. Just sellel ajal järgul õitses Pariisis kuulsa Cour de Miracles'i tegewus, kus koondusid parrandamatud kuritegijad, kes päewa ajal äri tegid kerjamisega, warguse ja prostitutsiooniga, kuna öösel anduti piiritule orgiale, nagu seda muu seas kirjeldab Victor Hugo omas romaanis: „Notre Dame de Paris“. Edaspidi hakatakse kasutama teatud määral kerjamise wastu ennetawaid abinõusid — hoolekande näol. Sellest seadusandlusest selgub püüd wahet teha süüdlase ja süütu kerjamise wahel, kusjuures esimeste hulka arwatakse terwed kerjused ning teisse liiki wigased kerjused. Ordonansides on nende liikide tundemärgid läbi wiidud väga tumedalt. Esimene selgejoonelisem katse kerjamise kui süü olemust ära määrata on tehtud Code pénal'is 1808 aastast.

Inglismaal ilmuwad seadused waeste kohta, mis tuntud nimetuse all poor laws, alates reformatsiooni ajast. Nende peasisiks on luua kogukondade ja kihelkondade poolt sundulist hoolitsemist waeste eest. Karistusline tegewus kerjamise ja hulkumise wastu saab alguse statuudis tööliste kohta 1349 a., millega taheti takistada töötasu tõusu, mis algas suure katku järel. Selle seaduse järele kujuenes asi nii, et töölisid pidid ette ära määratud tasu eest teatud kohas töötama. Igat töolist, kes tema alalisest elukohast eemal tabati, loeti hulguseks. Richard II walitsuse ajal anti wälja statuut 1388 aastal, kus esimest korda räägitakse kerjustest ning kus töowõimelisi kerjuseid wõrrandatakse hulgustega, kuna töowõimetud antakse linnade hoolde. Järgnewal aja järgul muutuwad karistused ikka karmimaks ja karmimaks. Eduard VI walitsuse ajal jõuab see oma haripunktini. Iga hulgas, kes tõrgub tööd tegemast, märgitakse V tähega ja antakse kaheks aastaks soowijatele orjaks. Kui ta põgeneb, siis märgitakse ta S tähega ja antakse igawesse orjusse. Teisekordse põgenemise eest ähwardab surmanuhtlus. Sellest ajast peale algas karistuse pehmenemine. Nagu seda järeltada võib inglise waeste kohta käiwa seadusandluse arenemiskäi-

gust XVIII ja XIX aastasaja jooksul, püüawad inglise karistusseadused nuhelda ainult niisuguseid isikuid, kes kihelkondadelt abi wõiksid saada, kuid kes paremaks arwawad hulkumiseluwiisi pidada.

Baltimaadel igatahes kerjamise wastu mingisuguseid karme abinõusid ei wõi nimetada. Nagu eeltoodust näha, olid need teistel maadel kerjamise wastu sihitud karistusabinõud tingitud üsna teistsugusest olukorrast kui seda meie maalt leida wõis. Mõnesugused enam vähem tähele pandawamad korraldused ilmuwad Wene ajal, alates Peeter I walitsemise ajast. Määrates karistusi kerjamise eest katsutakse teiselt poolt luua ka waeste eest hoolekannet. Katariina II ajal omandawad need kerjamise wastu wõitlemiseks määratud abinõud enam vähem kindlama korralduse.

Üheks huwitawamaks määruseks XIX aastasajast on Aleksander I käsk 1809 aastast: kõik teedel, linnades ja küldes hulkuwad kerjused, kes armuande paluwad, tulewad kinni pidada, kuid ilma igasuguse surweta, hirmuta ja nende haawamiseta, ning nende üleskirjutamise järele saata wastawatele mõisnikkudele wõi wallawalitsustele, sellejuures püüdes ära hoida, et neil millegi all kannatada ei tuleks. Muidugi füt see pehmus ja inimesearmastus ainult paberile.

Karmimaid abinõusid hakati tarwitama Nikolai I ajal. Nii kästakse kuberneridel neid kerjusi, kes oma kohta rahuldawaid teateid ei anna wõi kes tabatud seadustastases üleminekus ühest kohast teise, saata sinna kuhu tarwis nendega toimetamiseks kui hulgustega. Nad saadeti kroonu wabrikutesse wõi jälle Siberisse asumisele.

Kuna üksikute riikide praegu makswate seadusandluste põhjalikum waatlemine käesolewas küsimuses meid liiga kaugele wiiks, siis puudutame pealiskaudselt ainult paari suurriigi seadusandlust.

Saksa nuhtluseaduse järele karistatakse hulkumise (Landstreicherei) ja santimise eest arestiga (StGB § 361), kusjuures süüdimõistetuid võib tööle sundida. Kuid aresti mõistes võib kohus ka määrata, et karistuslune antaks wälja wastawa osariigi politsei wõimudele karistuse ärakandmiseks. Selle läbi saab tähendatud politsei asutus õiguse karistuslunust asetada kuni kahe aastani töömaija ehk jälle teda kasutada awalikkude tööde juures. Kerjamiste juhtumistel võib wii-

mane aset leida ainult siis, kui süüdimõistetud viimase kolme aasta jooksul selles teos süüdi mõistetud seaduse jõusse astunud kohtuotsuste põhjal, ehk kui süüdlane armuandi palunud ähwardustega või sõjariistaga.

Saksa seadusandluse suuremaks puuduseks selles asjas peab lugema seda, et seaduses ei ole wahet tehtud töowõimetute ja nende kerjaste wahel, kes tööd wõiksid teha.

Kõige täielikumad ja täpselt väljatöötatud määrused kerjamise kohta leiame prantsuse Code pénalis. Nagu üks prantsuse jurist tähendab, võib kerjamise olemusest paremini aru saada kui teda defineerida. Siiski on prantsuse kassatsiooni kohtu poolt katsutud kerjamise mõistet ära määrata. Nimelt arwatakse selle järele kerjamiseks heategevuse poole pöördumist tasuta abisaamise sihil, mille asemel ei pakuta mingit olulist wäärtust.

Kuid nagu seadusest paistab, ei karistata mitte igalpool ja mitte igat kerjamist. Tehakse wahet nende departemangude wahel, kus olemas dépôt de mendicite, ja kus seda ei ole. Esimestes nuheldakse iga kerjamisjuhtumist ning ei tehta wahet töowõimetute ja töowõimeliste kerjaste wahel. Karistus — wangimaja 3—6 kuuni, millise karistuse ärakandmise järele kerjus saadetakse depoosse. Teistes departemangudes nuheldakse kerjamist wangimajaga ainult siis, kui kerjajad on terwed harjumuskerjused.

Täiesti omapärasel seisukohal asub endine Wene seadusandlus selles küsimuses. Sarnasel kujul oleme ka meile ta sealt pärinud. Siin eraldatakse eriline kvalifitseeritud kerjamise liik (armuanni palumine, kui süüdlaste juures leitakse sõjariist või järele tehtud wõtmed või teised sarnased riistad) harilikust kerjamisest. Wiimane kerjamise liik on ette nähtud Rahukohtu nuhtlusseaduses. Ta jaguneb armuanni palumisse laiskuse ning tööta eluwiisi pidamise harjumuse tõttu, mille eest ähwardab wangimaja kahest nädalast kuni ühe kuuni, armuanni palumisse, mis seotud häbematusoga ja jämedusega või nettusega. Wiimast liiki kerjamise eest on karistusena ette nähtud wangimaja ühest kuni kolme kuuni. Siia kuulub lastele lu-

hada armuandi paluda, mille eest süüdlasi karistatakse arestiga mitte üle 15 päewa või rahatrahwiga kuni 5000 margani. Kui kerjamine on omandanud aga töonduslise iseloomu, siis karistatakse süüdlasi wangimajaga 1 kuni 3 kuuni.

Mis puutub ülaltähendatud kvalifitseeritud kerjamise liigisse, siis karistatakse Nuhtlusseaduse järele selle eest wangimajaga neljast kuni kaheksa kuuni kõikide iseäraliste õiguste kaotamisega (§§ 984 ja 33).

Kohtuministeriumi poolt väljatöötatud kriminaal seadustiku eelkawas on wõetud kerjamise kohta käiw paragrahw. Uue nuhtlusseaduse redaktsioonis: Süüdlast armuanni palumises: 1) laisklemisega harjumise pärast; 2) petlikkude tegude või teadwalt wale tõendamiste abil õrnetu sündmuse või haiguse kohta; 3) jämedal või jultunud wiisil, karistatakse seesuguse kerjamise eest: wangimajaga mitte üle kolme kuu.

Kui kerjamises süüdlasel wale wõti, muukraud, riist, mis sissemurdmiseks kõlbulik, või laskeriist kaasas oli, siis karistatakse teda: wangimajaga mitte üle ühe aasta (§ 255). Nagu näeme, on siin alles jäänud sama süsteem, mis oli läbi wiidud praegu makswates nuhtlusseadustes.

Nagu makswaid seadusandlusi järgides näeme, ei sallita kerjamist selle tõttu, et temas nähakse teatawat hädaohtlikku nähtust. Et temas tõesti hädaoht pesitseb, seda tõendawad statistiilised andmed, mis näitawad, et kerjuse eluwiis head pinda paneb kuritegevusele. Kuid ei pea muidugi lootma, et kerjamist wõimalik häwitada üksi karistusabinõudega. Et seda wõimatu kätte saada üksi nende abinõudega, selle kohta pakuwad hülgawat pilti Inglise kogemused: XV ja XI aastasadade ebainimlikud karistused olid wõimetud kerjamise wastu seni kui ei hakatud asja parandama teisest küljest.

Karistusabinõud peawad käima käsi-käes korraliku hoolekandega, ükskõik kelle poolt wiimast teostatakse, kas riigi, seltskonna või eraisikute poolt. Ainult seal, kus isik tahtliselt ära ütleb teistest ausatest wõimalustest omale ülespidamist saada, et anduda kerjamisele, wõiks karistust täiesti otstarbekohaseks pidada.

Kuritegude jälgimine.

A. Liit.
(35. järg.)

3. Paillaarjoonestiku mustrite viis põhitüüpi.

Loogakujulised mustrid. Loogakujulisteks hüütakse seesuguseid paillaarjooni, kus jooned algavad ühelt sõrme äärelt ja jooksevad teise ääre välja, ilma tagasikeeramata.

Loogakujulistes mustrites puudub delta. Mõnikord tuleb nendes küll ette delta-taoline wigur, kuid niisugusel juhtumisel ei tohi sisemise ja välimise terminuse vahel ühtegi waba joont seista.

Joon. nr. 20 on näha loogataoline muster puhtal kujul; joon. nr. 21 näib üks

Joon. 20.

Joon. 21.

joon tagasi pööravat ja paistab, nagu wõiks seda mustrit sama hästi loogataoliste kui ka silmuste hulka arvata, kuid kui aga eelmist reeglit meeletule-tame, siis selgub, et tegemist on loogakujulise mustriga.

Telgikujuline muster. Telgikujuline muster on loogakujulise teisend, nii siis puudub ka temal delta. Seda mustrit iseloomustab mustri keskkohas leiduw püstjooneke, mille wastu endid teised tsentrumis olewad jooned terawnurga all toetawad. Selle tõttu omab mustri süda pealt terawa telgitaolise kuju, millest ka mustri nimetus tuletatud, joon. nr. 22.

Et telgikujulisi mustreid mitte ära wahetada silmustega, mis mõnikord wäga kergesti wõib juhtuda, tuleb tähele panna, kas mõni joon mitte püstjoonekesest arwates ühel pool tagasi ei keera. On see nii, siis on kindlasti tegemist silmusekujulise mustriga, joon. nr. 23.

Joonte ühinemist terawnurga all telgikujulises mustris ei tohi kunagi ära wahetada joone tagasikeeramise-ga. Tähe-

Joon. 22.

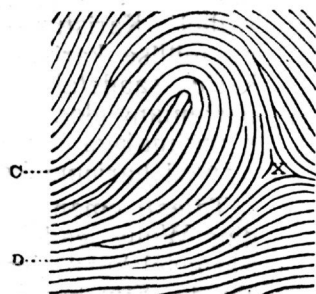
Joon. 23.

takse joont silmuseks pidada, siis peab ta alati ühel pool püstjoonekest seis-ma.

Silmusekujulised mustrid. Neid iseloomustab asjaolu, et üks osa näpujälje joontest samasse sõrme ääre tagasi pööravad, kust nad alguse said, sealjuures ainult ühte käänakut tehes. On aga käänakuid rohkem kui üks, siis on tegemist keerdmustriga. Silmusekujulistel mustritel on ainult üks delta, joon. nr. 24 ja 25.

Joon. 24.

Joon. 25.

Silmusjoonte wabad otsad wõiwad aseneda nii ühel kui teisel sõrme äärel, järjelikult kas sama käe pöidla wõi wäikesõrme pool küljes. Selle järele hüütakse neid siis ka pöidla wõi wäikesõrme silmusteks, millised kumbki isetiüpi kuuluvad. Sellel jaotusel on registreerimise juures suur tähtsus, nagu pärastpoole näeme. Peab aga kindlasti meeles pidama, et paberile wõetud jäljed kujutawad papillaarjooni peegelpildis. Seega on parema käe sõrme silmusmustril jälg, mille lahtised otsad jooksewad paremale poole, wäikesõrme silmus ja sama-

sugune pahemkääe sõrme jälg — pöidla silmus.

Kuna silmusmusteri ainsam delta asub alati silmusjoonte lahtistele otstele wastupidisel sõrme pool, siis võib vahet pöidla ja väikesõrme silmuste vahel ka delta asupaiga järele kindlaks määrata ja nimelt: Leidub parema käe näpujäljes pahemal pool ainsam delta, on tegemist väikesõrme silmusega, leidub aga pahema käe näpujäljel delta pahemal pool, on tegemist pöidla silmusega.

Näit., kui joon. nr. 24, 25 kujutatud näpujäljed on võetud paremast käest, siis on need pöidla silmused, on nad aga pahema käe sõrmedest võetud, siis — väikesõrme silmused.

Keerdmustrid. Kõik mustrid, milles leidub vähemalt kaks delta t, samuti kõik muud mustrid, mis ei või kuuluda ühegi eelmise tüübi hulka, nimetatakse keerdmustriteks, joon. nr. 26.

Joon. 26.

Keerdmustrid jagunewad omakord alamaal järgnewatesse alltüüpidesse, millistel registreerimise juures küll mingisugust erilist tähendust ei ole, kuna seal kõik keerdmustrid ühte patta pannakse, kuid nende tundmist on siiski vaja üksikute jälgede võrdlemise puhul kui ka teise delta ülesleidmise hõlbustamiseks raskematel juhtumistel.

a) Joon. nr. 27 koosneb mustri tsentrum

Joon 27.

Joon. 28.

ellipsikujulistest rõngastest. Joon. nr. 28 kujutab lihtsat spiraali, joon. nr. 29 — kahekordset spiraali. Joon. nr. 30 mustrit võiksime nimetada mandlikujuliseks.

Joon. 29.

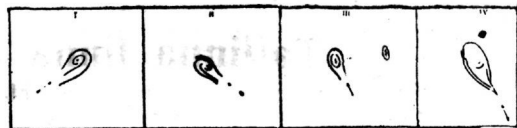
Joon. 30.

Eelmistele järgneksid n. n. kokkuliidetud mustrid. Nendes esinevad õieti mitmekesised kombinatsioonid lookadest, silmustest ja keerdmustritest ühes ja samas jäljes, samuti mustrid, mis õieti silmuseid kujutawad ning üksnes mõne tsentrumis asuwa joone omapärasuse tõttu keerdmustrite hulka kuuluvad. Nendest väärivad mainimist:

b) **Tsentraaltaskud.** Seda mustrit kohtame võrdlemisi tihti. Tal on täielik silmusmusteri välimus, muudkui mustri tsentrumis leidub vähemalt üks loogakujuline jooneke, mille küber pöördud silmuse lahtiste otste poole. Nõnda tekib mustri tsentrumis veel teine delta, joon. nr. 31. Joon. nr. 32 on kujutatud kõik

Joon. 31.

Joon. 32.

tsentraaltaskute tüübid. Joonistustel on nooltega tähendatud tsentrumi ümbritse-

wa silmuse telje (warda) siht. Tsentraal-taskutes lõikab tsestrumis asuw look-joon, ehk vähemalt üks nendest, noole mõeldawa pikenduse läbi täisnurga all (ligikaudu täisnurga all), wastasel korral on tegemist silmusmustriga. Nii kuulub joon. nr. 33 kujutatud muster silmuste.

Joon. 33.

aga mitte keermustrite hulka.

d) Küljetaskud. Kui silmusjoonte ümber veel teised silmusjooned, kahekordse käänakuga on asetunud, kuid nii, et mõlemad wabad otsad ühele ja samale sõrme äärele wälja jooksewad, siis nimetatakse seesugust mustrit küljetaskuks, joon. nr. 34.

Joon. 34.

e) Kaksiksilmused. Siin asetsewad kahed silmusjooned kas ülestiku ehk teine ümbritseb teist, kuid selle wa-

hega, et silmusjoonte wabad otsad jooksewad kummagil isekülge, joon. nr. 35.

Joon. 35.

g) Ebareeglipärased mustrid. Need on haruldased mustrid, mille jaoks ei saa anda otsekohest piiritelu. Mõnikord tuleb neis ette rohkem kui kaks deltat, joon. nr. 36.

Joon. 36.

Lõpuks olgu veel kord meele tuletatud, et Galton-Henry registreerimiswiis ei wõta eraldi arwesse praegu ülesloetud keermustrite alltüüpe, nii et tegelikult maksma jääwad ainult wiis põhitüüpi, nimelt: loogakujulised, telgikujulised, pöidla silmused, wäikesõrme silmused ja keermustrid. Meil tarwitusel olew süsteem ühendab peale selle veel looga- ja telgikujulised mustrid, millised ju õigusepoolest ongi ühetaolised, wõttes seega arwesse ainult neli põhitüüpi.

(Järgneb.)

Tallinna linna politsei Wene ajal.

M. Morrison.
(Lõpp.)

Nagu nägime, ei olnud wana korra juure tagasipööramine täielik ja politsei-walitsus jäi alles. Pealegi ei walitsenud Paul I kuigi kaua; järgnes uus walitse-

jate wahetus. 1802 a. asutati ministee-riumid, mis walitsuse süsteemi veel enam tsestraliseerisid ja senist admini-stratsiooni redelit veel enam täiendasid.

Baltimaal mõjus see uuendus niipalju, et 1805 a. Tartus, 1810 a. Liibawis ja Mii-tawis ja 1812 a. Riias politsei koosseisud kinnitati ning 1819 aastal tehti seda Riia kindralkubernereri poolt ka Tallinna kohta. Juhtumisi langes kinnitamise päew, 5. oktoober, ligi sada aastat hiljem (1910 a.) sisseseatud üleriiklise politsei pühaga kokku, mida kuni keisririigi lõpuni peeti. Politseimeister nimetati walitsuse poolt, tema kaks kaasistujat aga üks magistraadi, teine aadeli soost majaomanikkude seast. Seks pidi politseimeister ise rüütelkonna peamehele nende aadeli soost majaomanikkude nimekirja saatma, kes linnas elasid, ja nende seast walis peamees politseimeistrile kaasistuja; mõlemad kaasistujad nimetati assesorideks.

Politseiwalitsus ise langes kahte, saksa- ja wenekeelsesesse laudkonda, lauaulematega eesotsas. Tegelikuks keeleks oli ja jäi aga saksa keel. Wenekeelne laudkond pidi sellepärast olema, et sisemaa ametkohtadega tuli läbi käia. Ametlikult oli politseimeistril ka tõlk, wist küll seks, et aegajalt tugewamaks minewa eesti keele nõudeid rahuldada, kuna ju muidu politseimeistriks määrati haritud isik, kes peale saksa keele ka wene keelt pidi tundma.

Uue määruse järele langes Tallinn kwartaalidesse, kuna südalinna jaotus jäi kaheks linnajooks weel esiotsa püsima. Jaotus ise oli järgmine:

I linnajagu (südalinn): I kwartaal: Brooksmägi, Pikk, Nunne, Lai ja Kloostri tänawad; II kwartaal: Turg, Mundi, Pühawaimu, Kinga, Rataskaewu, Dunkri, Kullassepa j. t. tänawad.

II linnajagu (südalinn): I kwartaal: Wanaturg, Wiru, Sauna, Uus, Müüriwahe, W. Karja, S. Karja, Kuninga, Harju, Posti tänawad ja Lühikejalg; Toompea kwartaal: Toompea loss, osa Tõnismäest ja Pärnu maanteest ja „Kassisaba“.

I alewi kwartaal — praeguse esimese linnajao kohal ühes sadamaga. II alewi kwartaal — praeguse II linnajao kohal ühes Kadrioru ja Lasnamäega. III alewi kwartaal — praeguse III linnajao kohal ühes kiwimurdudega ja lubjaahjudega. IV alewi kwartaal — praeguse IV linnajao kohal ühes Baltiski maanteega ülesõidu kohalt kuni Habersti mõisani.

Pärastpoole muudeti jaoskonde piire mitugi korda, kuid peajoontes on nemad jäänud kuni tänapäewani.

Kui üleriikline politsei Tallinnas sisse oli seatud, kuuleme ka juba politseisoldatitest, kes käskjalgadena worti, politseimeistri korteris ja politseiwalitsuses olid teenistuses ning peale muu ka linna hobuste tallis wahti pidasid. Nähtawasti olid needsamad linnasoldadid, kelledest oli ülemalpool jutt. Et aga igasuguste käskude ja ülesannete täitmine enam ja enam politsei peale pandi, siis tuli alamteenijate koosseis täiesti politsei käsutada anda ja ainuüksi politseimeistrist äraripuwaliks teha. See kutsus uue alamteenijate korporatsiooni — politseikomando ellu, kes küll sõjawäelise kaswatusega, kuid erapalgaline oli. Politseikomando asutamiseiga kadusid ära linna soldadid ja nende amet muudeti ööwahtideks ümber. Nii jäid kauemaks ajaks tegutsema kaks korrapidajate komandot, linna politseikomando päewiti ja linna ööwahtide komando öösiti. Välispolitsei eesotsas seisis, nagu tähendatud, walitsuse poolt kinnitatud politseimeister, ööwahtide komando eesotsas — linnawolikogu poolt walitud „öösine politseimeister“. Mõlemad komandod tegutsesid igauks oma ette.

Wälispolitsei komando mehed olid enamasti wanemad wäljateeninud soldadid ja inwaliidid. Nagu igal ühiskonnal, nii oli ka Tallinna linnal juba sel ajal korratumaid liikmeid, kes oma maksusid ära ei maksnud. Nendega toimetati palju tõsisemalt ja karmimalt kui praegu. Saadi asiast nii aru, et korratu maksja kõige pealt ise on korratu inimene, kes tööd üldse ei wiitsi teha ja peab igasugust waewa üleliigseks. Sellepärast nõuti magistraadi kaudu sarnaseid inimesi wälja ning neid määrati kas linnatööde peale ehk linnapolitsei komandosse, oma wõlga tasa teenima. Wälispolitsei komando oli täielikult linna ülewaltpidada, linn maksis palga, andis teenistusriided ja korteri. Korteriiks oli politsei kasarm Pikal tänawal, praeguse Kochi maja kohal (wiimane on uuem ehitus ja endisest kasarmust ei ole enam midagi järele jäänud). Arestimajaks olid praeguse raekoja keldrid, Wiru tänawa pool otsas, kuhu wiidi joodikuid kui ka esialgseid kinniolejaid muude süütegude eest enne eeluurimise wangimajasse saatmist.

Linnapolitsei komando mehi hakati juba warakult „kardowoideks“ nimetama (wähemalt oli see sõna tarwitusel ligi poole-saja aasta eest), kuid rahwas seda Wene

nimetust ei armastanud. Selle kõrval nimetati neid „Stadtwächter'iteks“ (linna-waht) ja „putersnikkudeks“. Wiimane nimetus tuleb arwatawasti wenekeelsest „будочник“, s. o. putkawaht. Linna-wahtidel oli harilikult nende wahiposti ligiduses kirju putka üles seatud, kus nad halwa ilma eest warju wõisid leida; seal rippusid ka nende üliriided kui ilmad muutusid liig soojaks. Putkadesse pandi esiotsa tänawalt leitud asjad hoiule kuni posti wahetuseni, et neid siis jaoskonda wiia. Üks sarnane putka asus weel hiljuti Pikajala ja Pika tänawa nurgal, kuid on nüüd jäädawalt kadunud.

Umbes 1750 aasta ümber tuli uus worm: hall palitu, must poolkuub kahe-rea nõopidega, peas wenelaadi laiaäärega müts. Laskeriistad puudusid kaua aega, sest tegelikus elus ei tulnud weel kurjategijatega wastastikku laskmist ette. Ainsaks sõjariistaks oli mõök.

Linnawahtide komando oli esiotsa paar-kümmend meest suur ning esimesi wälis-poste kõigest kaks: Pikajalal ja Wene turul. Wälispostide järele ei olnud ka suurt tarwidust: Tallinna elanikkude arw oli wäga wisa kaswama ja seisis aastakümnete jooksul ühesugusel kõrgusel. Weel 1882 a. oli elanikkude arw ainult 30.000 hinge. Siis sai aga juba 75-mehe-line linnawahtide komando ametisse seatud, mis wälispostide arwu suurendamist lubas. Wahipostidel seisti esiotsa kahes wahetuses: I post kella 8—12, II post kella 12—18 ja I post jällegi kella 6—10 õhtul. Hilisemal ajal seisti kahe wahetusega kella 6 homm. kuni kella 10 õhtul. Selle järele mindi kodu, kuna asemele astusid ööwahid.

Politsei korraldused ja käsud anti teada awalikkude kuulutuste kaudu.

Tulekahju kordadeks olid majaomani-kud kohustatud walmis hoidma waadit-äie wett, üks pootshaak, 2 ämbrit jne. Tule tekkimisel pidi igauks ämbritega kohale ilmuma ja politseimeister wõis seks inimesi sundida. Koha peal seati inimesed tule juurest lähema kaewuni kahte ritta, ühte rida mööda läksid wee-panged leegi juure, teist rida mööda tu-lid tühjad panged kaewu juure tagasi. Elukutselised tuletõrjujad puudusid ja wabatahtlik tuletõrjujate selts asutati alles 1862 a.

Esiotsa olid wälispostidel tulekahju kuulutamiseks trummid, pärastpoole sar-wed. Ööwahtidest pidid 12 meest raekoja

juure ilmuma, kust neid wahipeal olew ohwitser käskudega laiali saatis: pritsi-majasse hobuseid walmis seadma, wära-waid awama, politseimeistrile teatama. Raekoja kella ei olnud ilma sellekohase politseimeistri loata wõimalik helistada.

Tornist pisteti punane lipp selles sihis wälja, kus pool tuli tekkinud. Igal tule-kahju korral pidid politsei komando me-hed läbi tänawate marssima ja kahtlaste inimeste järele walwama, et need tulest wäljatoodud asju laiali ei wiiks. Peale selle hoiatati majaomanikke, et need omad ukсед ja aknad kinni hoiaksid ja tule laiali lagunemist igapidi takistaksid. Hilisemal ajal pandi raekoja tornist tulekahju korda-del punase lipu asemel wälja päewiti pu-natud korwid, ööseti punased laternad, kusjuures wäljapanekute arw linnajao ära tähendas. Ka ei olnud raekoja kella helistamiseks enam iseäralist luba waja, waid seda tegi linnawaht niipea, kui tule-kahjust teatati.

Politseimeistrileks olid enamisti saksa soost endised sõjawäelased, kellel puu-dusid wenestamise piüüded ja kellel selle-pärast raekohtuga õõrumisi ega kokku-põrkamisi ei olnud. Koguni teiseks läks asi Wene walitsuse poliitika muutmisega Läänemeremaadel.

Kuberner Schachowskoi hakkas linna-walitsuselt nõudma, et ööwahtide peale kulutatawad summad wälispolitsei suu-rendamiseks antaks ja ööwahid ära kao-tataks. Linn suutis siiski weel wähe ae-ga oma õigust ööwahtide kohta alati hoi-da, sellega jääti hulk inimesi kohalikkudest elanikkudest linna teenistusse. Öö-wahid olid täitsa linnapea käsutada, kes wõttis neid ametisse, maksis palka ja ja-gas korraldusi. Aegajalt waatas linna-pea neid üle, tegi neile harjutusi. Öö-wahtide ülem käsutas mehed igal õhtul turule kokku ja saatis siit postidele, kuna wälispolitsei kodu läks. Ööwahtide worm oli wäga sarnane endistele linnasoldati-tele: peas kepimüts linnawapiga, selgas hall sinel, kaelas tulekahju sarw, käes pika warreaga kirwes (n. n. alebard). Wa-nemal ööwahil („öösisel politseimeistril“) oli selgas ohwitseri sinel, õladel punatud paeladest pagunid, wõöl draguni mõök, kaelas nõoriga rewolwer, peas ohwitseri müts.

1888 aastal wiidi maapolitsei wenesta-mise kõrwal ka linna politsei wenestami-ne läbi, linnawahtid said wene kardowoide wäliswormi, mis kuni 1917 a. püsis. Sun-

niti mehi ka peale mõõga igauhte endale rewolwrit muretsema. Linnawahtideks hakkas rohkesti tagawarawaelisi wenelasi, kes Tallinnas asuwates polkudes wäetee-nistuse ära teeninud olid ja siit kodumaale minna ei soowinud. Kui wähe arenenud inimesed, suuremalt osalt alkoholi tarwi-tajad, ei wõinud nemad aga rahwa seas lugupidamist leida.

Baltimaal seati 1889 a. sisse uued 1864 a. Aleksander II kohtuasutused ning sellega pandi neis ühtlasi ka wene keel maksma. See tõi endaga kaasa suure muudatuse. Kohtud hakkasid üksi wene-keelseid kaebtusi ja protokolle wastu wõtma ja sellega tuli arwestada.

9. now. 1889 a. anti käsk wene keele maksmapanemiseks kõigis ametkohtades. Et linna politsei ametkond otsekohe kubernerist ära rippus, siis sündis wene keele maksmapanemine küll takistusega, kuid ühtlasi oli tee wabaks tehtud wene ametnikkudele. Sellest hoolimata leiame kõrgemaid politseiametnikkade ikkagi weel saksa nimedega ja alles 20 aastaja esimesed aastad annawad esimesed wene politseimeistrid.

Linnajagused nimetati numbritega ning ilmasõja päewil 1916 a. anti neile Peterburi eeskujul nimed: I jagu waksalitagu-ne, II jagu Narwa, III jagu Tartu, IV jagu

Pärnu, V jagu Baltiski ja VI jagu südalinn, kuid need nimetused kadusid warsti.

Nõnda siis wõib Tallinna linna politsei korporatsioon ligi 150 aastase minewiku peale tagasi waadata. Ta on istunud igasuguste kuritegewuste, wäärnähtuste ja seltskonna pahede allikal, on seisnud heakorra ja selle waenlaste kokkupuutumise tulipunktis, on pidanud kõiksugu tuuldepöörised üle pea käia laskma ja on kannud ka kõige suuremaid riikliste pöorete põrutusi. Politsei minewik on tükike kõige elawamat Tallinna ajalugu.

Lisaks weel Tallinna linna politsei-meistrite nimestik.

A. 1784	kuni	1805	Meyer.
„ 1805	„	1819	Nottbeck.
„ 1819	„	1839	Kreith.
„ 1839	„	1858	Reutz.
„ 1858	„	1860	Handwich.
„ 1860	„	1869	Renteln.
„ 1869	„	1880	Wolf.
„ 1880	„	1895	Nottbeck.
„ 1895	„	1902	Nieländer.
„ 1902	„	1904	Glasenapp.
„ 1904	„	1905	Norbekoff.
„ 1905	„	1906	Bachtejeff.
„ 1906	„	1916	Tsitseroshin.
„ 1916	„	1917	Lupanow.
„ 1917	„	1918	A. Hellat.
„ 1918	„	1918	Gabler.

Sõiduriistade wargusest suurlinnades.

Üheks uuemaks kuritegwade liigiks on kahtlemata autowargused. Seda iseäranis maadel, kus autod laialdaselt tarwitusel ning kus selle tõttu palju kergem kuritahtlisel wiisil omandatud sõiduriista warjata. Nii näiteks on Ameerikas autowargused peaaegu sama sagedaks läinud, kui meil mõned aastad tagasi hobusewargused. Muidugi lööwad Ameerika ametwennad meie hobusewargad oma oskuse poolest kaugelt üle. Toome siin Ed. H. (Smith'i järele mõned oma arwude poolest üllatawad autowarguste juhtumised. Nendest juhtumistest wõime näha kui kaugelt on okteaani tagused wargapoisid nende omapärasel ehuktsel arenenud.

New-Yorgi Madisoni Square Garden'is, mis suuremaks wõistlusväljaks ning kuhu mahub 15.000 pealtwaatajat, oli ühel õhtul jälle suuremad wõistlused ning väljas oli ootamas umbes tuhande auto ümber. Politseinikud kõndisid edasi-tagasi

autode rea ääres. Autodes istusid tukkudes autojuhid, kuna mööda wõolaks suurlinna õine inimeste meri. Kui aga wõistlushoone uksest awanesid ning pealtwaatajate hulk välja tungis, selgus et oli kadunud 45 autot. Ja seda südalinnas ning politseinikkude silmade all.

See juhtus kewadel. Järgmine pühapäew oli äärmiselt kena kewade ilm ning tuhanded talweks kuuridesse paigutatud sõiduriistad ilmusid tänawatele. Kõik tänawad kui ka linnaümbruskonna teed mustendasid autode ridadest. Sellel päewal läks õhtupoolel kaduma 37 autot.

Nagu näitawad Natsionaal automobiilide kaupmeeste ühingu andmed on 1922 aasta jooksul Ühisriikide 28 tähtsamas linnas warastatud ühtekokku 35.333 autot. Nagu tõendawad tähendatud ühingu kui ka endise kubeneri Whitman'i poolt kogutud andmed on pealinnas warastatud iga päew läbi-segi 25 autot.

Wõiks tuua veel paljugi arwusid autowarguste kohta, kuna aga need wõõra maa kohta käiwad numbrid suurt huwi ei wõi pakkuda, siis waatleme seda sorti waraste tarwitatawaid wõitlusabinõusid.

Kaitsewõitlusest waraste wastu wõtawad osa peajasjalikult autotöösturid, kinnitussühingud ning lõpuks leidurid warguswastaste abinõude alal.

Töösturid kasutawad wiimasel ajal kaht ettewaatusmetoodi: esimesena mitmesuguseid wabriku kui ka eraiseneride poolt kokkuseatud lukke; teiseks sõiduriista üksikute osade tembeldamist mitmesuguste seeria numbritega. Ning praegu on wäga paljud autod kahe numbriga, üks mootoril ja teine kusagil kere peal. Loomulik, et wargad wäga hästi teawad, kus neid numbreid leida. Nad wahetawad need just samanaoliste templitega, nagu neid tarwitawad mootorite kompaniid. Kuid igakord ei hakka nad endisi numbreid maha wiilima wõi hapetega wälja põletama. Selle asemel kasutawad nad kerget ja kiiret wõtet — muutes harilikult mõnd numbrit 1-ks ja 3-eks ning wahel ka 6-eks. Nummer 1 peale asetatakse lihtsalt nummer 4-ga templiseeria ning taotakse see kuju rauda wõi terasesse. Samuti muudetakse ka numbrid 3 wõi 6 nummer 8. Nii näiteks saab wäga ruttu sõiduriist seeria nummer 321.569-st nummer 824.589. Põhjaliku uurimise, eriti suurekstegewa klaasi abil wõib aga siiski kergesti sarnast muudatust kindlaks teha. Sellepärast on wargad selle triki kõrwale jätnud ning kaotawad harilikult endise numbri hapnikkude abil täiesti ära ning lõowad siis uue templi. Sarnast pettust on juba äärmiselt raske ära tunda.

Selle tõttu lõodakse wiimasel ajal töösturite poolt kallimatele masinatele kaheksast kuni tosina templini mitmesugustele osadele. Peale selle on veel paremat liiki masinatel lõõdud peidetud nummer kusagile, kus teda ei politsei ega waras ei tea arwata ning mida teawad ainult töösturid ning kinnitusseltside hindajad, kellele töösturid selle saladuse awaldanud. Et asi kindlam oleks muudetakse wahete wahel nende peidetud numbrite kohtasid. See abinõu on annud häid tagajärgi warastatud autode ülesotsimisel.

Ka autoomanikkude eneste poolt tarwitusele wõetud ettewaatusabinõud wõiwad warguse jälgimisel palju kaasa aidata. Nii näiteks on ette tulnud juhtumise, kus uue ärawarastatud auto leidmisel omanikul kuidagi wiisi korda ei läinud näidata, et auto just tema oma on, sest numbrid ümber tehtud olid, kuni ta lõpuks politsei juuresolekul auto istepadja nahka lahti harutas ning sealt alt oma nimekaardi wõttis ja ette näitas, mis ettewaatuse pärast warem oli lasknud sinna õmmelda.

Kinnitusseltsid töötasid warem tihti suurte kahjudega autode warguse wastu kinnituse alal, just selle tõttu, et autoomaniku ja elukutselise warga

wahel oli sõlmitud sellekohane wandleping warguse kohta. Igatahes peab märkima seda tähelepanu wääriwat asjaolu, et kinnitusseltsid pidid wäga paljudel juhtumistel maksma kinnitussummad, kus aga tegemist oli nähtawa wandeseltsinuga. Eriti käis see auto päraltolemiste kohta, nagu tagawara numbrid, pasunad ja teised rohkem wäärtuslikumad asjad. Selle tagajärjel nüüd Ameerikas kinnitusseltsid auto päraltolemisi üldse enam ei kinnita. Samuti on ka suuremad muudatused ette wõetud autode warguse wastu kinnitamise alal.

Warem oli isikul, kes ostis näiteks auto 5000 dollari eest ning kes selle summa suuruses auto kinnitas wõimalik auto ärawarastamise korral ütleme üheteistkümmene kuu pärast kinnitusseltsilt saada 5000 dollarit, kuna ta auto eest sel ajal oleks wõinud saada wahest ainult 2500 wõi 3000 dollarit. Arusaadaw, et see nendes autoomanikkudes, kellel ei olnud suuri põhimõtteid, esile kutsus tugewa igatsuse, et ta auto warastatud saaks. Närusamad „warastatud“ autod häwitatakse lihtsalt ära. Ameerikas tuntakse praegu igas kogukonnas warastatud autode matuSPAiku. Los Angeles lähedal leidis politsei suurema hulga omanikuta autosid Waikses okeaanis. San Franciscos leiti neid lahe põhjast. Chikagos, Toledos ja Clewelandis lasusid sarnased masinate luukered järwedes jne. jne.

Kuid siiski leidis ainult wäike protsent sarnastest omanikkude teadmisel ja nõusolekul warastatud autodest niisuguse kurwa otsa. Harilikult oli sarnane ettewõte omaniku ja elukutselise warga wahel wäga peenelt läbi töötatud. Wiimane tuli ja toimetas auto eemale, kuna omanik wiitwas mitmed tunnid wõi terve öö enne kui ta kahjust teada andis. Loomulikult olid niisugusel juhtumisel warga tabamise wõimalused wäga wäikesed. Niiviisi sai waras auto, mis ta maha müüis, kuna omanik kinnitusseltsilt sai kinnitussumma.

Et sellele ärile lõppu teha ei tasu kinnitusseltsid alates 1921 a. warguse läbi kannatanud autoomanikkude kahju mitte rahas, waid annawad wastu samasuguse auto, kui see, mis warastatud; samasuguse ehitusega, sama tüüpi, sama wäljanägemisega ning sama wanusega, kusjuures katsetakse ka lähema seeria numbrit kandwat sõiduriista anda.

Lõpuks mõnd wõitlusest wargate ja leidurite wahel.

Leidurid on oma tähelepanu pühendanud peajasjalikult mitmesugustele lukkudele, mis peawad takistama auto garage'ist wõi uulitsalt, kuhu ta seisma jäetud, kõrwale toimetada. Kõige selle asja nõrk külg seisab aga selles, et lukud on määratud awamiseks. Ilmas kujuneb äri aga ikka nii, et mis üks inimene wõib awada ausalt ning was-

tawa riistapuuga, seda võib teine teha wale abinõude ja kawalusega.

Niisugused lukud jagunewad peajoontes kahte liiki: ühed tarwitatakse tüüri juures, teised paigutatakse jälle weerewa osa külge. Ilma et tungida üksikasjadesse, võib ütelda, et nendel lukkudel teatud tähendus on, kuid nad ei wõi pakkuda absoluutset kindlustust waraste wastu. Kui waraste salk on otsustanud mõnd autot kõrwale toimetada, siis ei takista neid ükski senini tarwitusel olewatest lukkudest. Kui muidu wõimata lukustatud autot eemale wiia, siis tarwitatakse selleks teist autot, mille külge, kui näiteks tüür lukus, warastataw auto seotakse, nii et esimene paar rattaid õhus. Kuna autowaraste banded Ameerikas õige suurejooneliselt tegutsewad, siis on niisugune auto warastamine neile wälke asi.

Kuid on leitud ka teistsuguseid waraste wastu sihituid abinõusid. Nij näiteks tarwitatakse sellekohast wilet, mis on ühenduses juhi istmega. Autost wälja astudes liigutab autoomanik üht sala lingikest ning kaitseabinõu on tegewuswalmis. Niipea kui waras istub juhi kohale, et autot minema juhtida, tõuseb äge wile. Eriti õõ tarwis kasutatakse üht leidust, mis heidab heledat walgust, nii pea kui waras autosse astub ja autot tahab tegewusesse panna.

Kõikide nende leiduste weaks on see, et nad rehkendawad warga teadmatusega, temale ootamatusega. Kuid kui waras teab, et autol olemas sarnane alarm abinõu, võib ta seda wäga kergesti kõrwaldada. Ning kahjuks peab tunnistama seda kurba asjaolu, et wargad warastatawast autost wäga hästi on informeeritud.

Nagu enamastiast selgitatud wargusjuhtumistest näha, on enne warguse toimepanemist autoomanikku pikemat aega silmas peetud. On uuritud kellele auto kuulub, kus omanik elab, mis on tema nõrgaks küljeks jne. Terwe wargus on palju peenemalt läbi mõeldud, kui seda harilikult arwatakse. Juhuslisi wargusi tuleb wähe ette.

Kui keeruliselt auto warguseplaan wälja töötatud, seda näitab alljärgnew juhtumine.

New-Jorgis pidas üks tuntud autowaras juba pikemat aega walwet ühe ärimehe üle, kellel oli kena auto. Ärimehel oli kombeks ise autot juhtida, kusjuures ta autost lahkudes selle lukustamatult uulitsale seisma jättis. Ühel esmaspäewa hommikul oli waras selle maja ees, kus ärimees harilikult äri asjus pikemat aega peatus, juhust ootamas. Ta nägi ärimeest tulewat ning autot lukustamata jätwat. Waras kadus ärimehe järel hoonesse, kust wähe aja pärast wälja tuli, silmitses kas õhk puhas, istus autosse ja sõitis minema. Ta keeras ümber uulitsa nurga ja sõitis hulk uulitsaid eemale. Seal tuli ta autost wälja ning sõitis takso-mootoriga warguskohale tagasi. Terwe see tegewus wõttis umbes 45 minutit. Ta tuli tagasi selleks, et juhtumisel, kui kahtlus tema peale peaks langema, ta tõendada wõiks, et ta kohe peale wargust warguskohal oli, mis teda oleks aidanud pääseda kahtluse alt.

Selle aja jooksul ilmus warastatud auto juure teine warga salga liige, istus autosse ja wiis ta kusagile linna serwal asuwale uulitsale, kus oli palju eraisikute wäikesi autokuuriseid, mis olid enamasti ajutised, raudplekist ehitused. Ta asetatas auto ühte sarnasesse kuuri ja lahkus.

Wähe aja pärast tuli kuuri juure kolmas isik, kes wõtmeaga awas kuuri ning seal autol sõidunumbrid wahetas ning rohkem silmapaistwad templinumbrid ümber tegi. Selle järele sõitis ta kuhugi südalinna suuremasse autokuuri. Nagu näha oli seal wargasalga peawastuwõtu koht. Seal tehti kõik warastele teatud templinumbrid ümber ning ühtlasi pandi autole teistsugune katterrie. Sarnasel kujul saadeti auto müügile ühte teise piiriäärseesse linna.

Seal müüdi ta mõne aja pärast ühele kontrabandistile, kes Canadast whisky't wedas. See ehitas auto kere niiwäisi ümber, et ta sinna suur hulk pudelid wõis ära peita. Auto oli teinud juba mitu tagajärjerikast reisi Canada piirile, kuni ta wiimaks ühe kinnituseltsi detektiivi poolt tabati, kes salanumbri kaudu õige omaniku kindlaks tegi ning wiimasele auto tagasi andis.

W. K.

Spordi alalt.

Jalgpalli wõistlus Tallinna Jalgpalli klubi ja politsei meeskondade wahel.

9. nowembril kell 2 kohtasid w. s. „Spordi“ wäljal ülalnimetatud meeskonnad rewansh matshis, et käesolewal jalgpalli hooajal selgusele jõuda, kumb palli weeretamise alal kaaluwam meeskond.

Teatawasti wõitis politsei meeskond hiljuti klubi meeskonna resultaadiga 3:1. Klubi meeskond

ilmus wäljale õige täpselt, kuna politsei meeskond, kes peaks distsiplineeritum olema, ilmus wäljale mitte wähem kui pooltunnilise hiljaksjäämisega. Klubi ridades wõistlewad täiesti noored jõud. Puuduwad wanad weteraanid „tuusad“ Silbergid. Politsei meeskonnal puudub parem mängija Kaarman, kes tuntud rohkem „hidu“ mängijana, mis ka nähtawasti näis wäljale mitteilmumise põhju-

seks olema. Olgu kuidas on, kuid kurb on, et sarnaselt on talitanud mängija, kellel teatawad kohustused meeskonna vastu. — Mängu hakkas juhtima H. Paal „Spordist“. Väli jätab pori tõttu palju soovida. Esimene poolaeg suruvad klubilased õige tugewasti ja lööwadki kaks wärawat sisse, mida wõib politsei noore kaitseja Karpen-der'i arwele panna. Peaaegu suure tegemisega lööb Tipner politsei kasuks esimese ja seega wiimase wärawa. Teine poolaeg algaß politsei pealesurumise tähe all, kuid resultaati ei saawutata. Klubilased teewad puhta läbimurde, jättes meie kaitse keskplatsi ja lööwad kolmanda wärawa. Politsei teeb wiimaseid jõupingutusi, mehed töö-

tawad küll kõigest jõust, kuid tagajärg jääb tulemata. Jaworsky töötab kuis jaksab, aga wastased ei anna waba läbipääsu.

Üldiselt näib, et klubilaste wõit ei olnud tingitud suurest ülekaalust, waid noorte energia tõttu, kuid ärgu saagu see wõit neile komistuseks, nagu see harilikuks nähtuseks on saanud, kus noored esimeses joowastuses oma wanemad „liiderid“ porri tallawad. — Politsei meeskonnale olgu aga käesolewa aasta esimene kaotus õppetuniks, et ta mängida ei saa ainult teadmise-ga, et wastasest tugewam on, waid et on tarwis rin-naga teed raiuda. A. Reindorf.

Tallinna politsei waatlus.

4. nowembril kella 12-eks kogusid linna politseinikud jaoskondadena W. S. „Spordi“ väljale, et waatluseks walmis olla.

Jaoskonnad olid jao-kolonnedesse üles seatud. Peagi ilmus h-ra siseminister Rõuk, politsei peawalitsuse ülem h-ra Mölder ja välispolitsei osakonna juhataja h-ra Lepp kohale. Peale raportii äraandmist politsei ülema h-ra Saar'e poolt, järgnes h-ra Tang'i poolt komando, mille järele siseminister ülewaastust toimetas jaoskondade wiisi, ning lõpuks lühikese kõnega oma rahulolemist Tallinna politsei vastu alla kriipsutas. Järgnes tseremoniaalmars ning jaoskondade järjestikku sammusid meeskonnad ministrist waatluse riwis mööda.

Üldine mulje näis hea olema, kuid kahtlemata

oleks wõinud mitme wõrra weel parem olla, kui ettewalmistamise aeg pikem oleks olnud. Sõjawaes näituseks on suurematest waatlustest wähe-malt nädal ette teatatud.

Möödunud waatlus oli kui esimene sellesarnane, kuid oleks soowitaw, et iga aasta saaks waatlus toime pandud, milleks kõige kohasem päew oleks Tallina politsei asutamise aastapäew 13. nowem-ber. Ei oleks ka ülearu, kui oleks wõimaldatud üldine kooswiibimine peale waatlust, mis oleks algus oodatawa traditsioonile ja wõimaldaks meeskonnale omawahelisi sõprussidemeid luua, mis oleks kõige kindlamaks tagatiseks, et tarbe-korral meeskonnad kui üks mees oma kohustusi täitma saaksid julgeolekut ja heakorda kaitstes. ARF.

Ametlik osa.

Siseministri käsukirjaga 7. now. s. a. nr. 41:

Raadio telegraafi komitee liikmeks sisemini-steriumi poolt on määratud teenistusest wabas-tatud Johannes Kaiw'i asemele politsei peawa-litsuse ülem Hugo Mölder ja tema asetäitiaks teenistusest wabastatud Aleksei Lensomiti ase-mele politsei kursuste juhataja Eduard Mets, mõ-lemad 1. oktoobrist s. a. arwates.

Politseipeawalitsuse ülema käsukirjaga 10. no-wembrist s. a. nr. 51

on Tallinna kriminaalpolitsei wan. ametn. Jaan Kask'ile, noor. ametn. Elmar Tinn'ile ja noor. ametn. kt. Frits Schüts'ile energilise teenistuskohuste täitmise eest määratud autasu: Kask'ile — kaheksatuhat (8000) marka. Tinn'ile ja Schüts'ile à nelituhat (4000) marka.

Piiriwalwe Walitsuse ülema käsukirjaga 4. no-wembrist s. a. nr. 79:

Awaldatud siin juures Wabariigi Walitsuse poolt 24. oktoobr. s. a. (prot. 109, p. IV) kinnitatud

piiriwalwuritele rahas wäljaantawa warustuse hinnad 1924. a. peale teadmiseks ja käsitamiseks:

poolsaapad	1200 mk.	paar
ihusärk	220 „	tiikk
aluspiksid	190 „	„
käterätikud	60 „	„
jalarätikud	50 „	„
woodilina	280 „	„
padjapöörid	80 „	„
magamiskott	460 „	„
padjakott	120 „	„
swiiter	580 „	„

Korralduswalitsuse ülema käsutusse tagawa-rawäkke arwamiseks saadetud, 1. juulist s. a. üle-koosseisu jäänud leitnant Hans Karu, kustutada Walitsuse ohwitseride nimekirjast ja palgalt 1. no-wembrist s. a., korteri ja söögikeedu puude rahalt 1. juulist s. a.

Lääne jaoskonna, Saaremaa raiooni walwur wan. allohw. Eduard Rahne'ile ja rm. Aleksan-der Pupparr'ile on Eesti Punase risti peawalit-

suse poolt annetatud mälestusmärk ühes tunnistusega, esimesele 28. okt. s. a. nr. 82 ja viimasele 28. okt. s. a. nr. 81, kahe inimese elu peastmise eest uppumise surmast 30. juulil 1924. a., missugused autasud nende teenistuslehte sisse kanda.

Petseri maak. pol. ülema käsukirjaga 4. novembrist s. a. nr. 67 on

kodanik Walter Gustawi p. Thalberg võetud vastu politsei teenistusse ja määratud linna II raiooni ülema k. t. arwates 1. nov. s. a.

Wäljamaalt.

Waluuta salakaubawedaja raha peitekoht.

Hiljuti peeti Tsheho-Slowakkia ja Austria piiril keegi Poola juut kinni, kes oma kartliku ülewälpidamisega ametiwõimude tähelpanu oma peale tõmbas. Kohale kutsutud politseiarst watas juudi läbi ja leidis lõpuks tema juurest suurema hulga wäliswaluutat, peaasjalikult dollareid ja Inglis naelu, mida juut oma selja kõige tumedamasse kohita oli peitnud, et neid üle piiri wälja. Raha wõeti salakaubawedajalt ära, kuna tema ise edasi Wiini sõitis.

Wäljarändajate näljastreik.

Cherbourg'i linnas Prantsusmaal ootawad 235 Wene emigranti juba üle aasta wäljasõidu wõimalust Ameerika Ühisriikidesse. Üks suurem Prantsuse laewasõidu äri lubas omal ajal emigrante edasi toimetada, kuid kõiksugused passi ja wiisumi takistused, samuti ka wäljarändajate rahaline kitsikus ei luba asja teostada. Et nüüd seltskonna ja ajalehtede tähelpanu sarnase seisukorra peale juhtida, otsustasid emigrandid näljastreiki wälja kuulutada. Terwe juhtumine on Prantsusmaal awalikus arwamises suuri laigeid lõõnud.

Aadeli tiitlite ärakaotamine Prantsusmaal.

Prantsuse kohtuministeeriumi poolt on seaduseelnõu wälja töötatud, mille põhjal aadeli tiitlid Prantsusmaal ära kaotatakse. Suure rewolutsiooni ajal kaotati küll seisused ära, kuid 1808 aastal seati Napoleoni poolt aadeli tiitlid uuesti sisse. See kord püsis kuni 1848 aasta rewolutsioonini, kus wana põhimõte jällegi läbi wiidi, aga mitte kauaks ajaks. Nõndanimetatud teise keisririigi ajal pandi 1852 a. weel kord aadeli tiitlid maksma, ja sarnane kord on püsima jäänud meie päewini. Uus kawatsetud seadus lõpetab tiitlite registreerimise ja andmise riigikantselei poolt ja keelab ära neid awalikkudes dokumentides tarwitada karistuse ähwardusel.

7000 aastat wangistust.

Viimases „Eesti Politseilehe“ numbris leiduwad mõned arwud, mis keeluseaduse rikkumise wastu wõitlemist Ühisriikides iseloomustawad. Neid on nüüd peale ametliku kokkuwõtte ilmutist wõimalik weel täiendada.

Kokkuwõte on tehtud Ühisriikide terwishoiu kommissari Haynes'i poolt, kelle hindamises awalikus arwamises kõige suuremad lahkiminekud tekki-

nud. Härra Haynes on see Ühisriikide ametnik, kes selle järele walwama peab, et seadused, mis alkoholi tarwitamist keelawad, mitte rikutud ei saaks ja selle tõttu olla temal ka ühelt poolt palju sõpru, teiselt poolt aga ka õige palju waenlasi. Igatahes näib, et sõprade arw liig suur ei ole, muidu ei oleks keeluseaduse wastu eksimised mitte nii laialt maad wõtnud, nagu see Haynes'i aruandest selgub. Läänud kolme aasta jooksul on 177.000 arreteerimist olnud keeluseaduse rikkumise pärast ja seaduse wastu eksijatele on kokku 7000 aastat wangistust määratud. Peale wangistuse on ka rahatrahwe määratud ja viimaste kogusumma tõuseb samuti aupaklikule kõrgusele — 18 miljoni dollarini (s. o. 7 miljardi marka ehk meie riigi aastased wäljaminekud); konfiskeeritud ja ära häwitatud on sama aja jooksul 160 miljoni liitrit alkoholilisi jookisid.

Haynes tähendab omas aruandes, et wõitlus alkoholi sõprade wastu häid tagajärgi on saawutanud; kuid räägitakse, et ameeriklased ise sellesse hästi uskuda ei taha. Praegu olla kergem keefatud wilja saada, kui warem, ja kui kõiki keeluseaduse wastu eksijaid kinni panna, siis ei jatkuks wangimaju. Olewat ju üksi New-Yorgi arstid läinud aasta jooksul, nagu ühest teisest ametlikust kokkuwõttest selgub, mitte enam ega vähem kui 3½ miljoni (täpsemalt 3.363.751) retsepti wälja kirjutanud, milledega „haigetele“ piiritust anti ja arstid ning apteekrid pidawat kõige hiilgawamat äri tegema keeluseaduse läbiwiimisest saadik.

Surmaotsuse täidewilmine takistustega.

Hiljuti wiidi Shweitsis, Uri kantonis, Altdorfi linnas, surmaotsus täide, mis praegu terwet tähendatud maa ajakirjandust elawalt huwitab surmamisega seotud lähemate asjaolude ja põhimõtteleliku küsimuse harutamise pärast.

Asi seisab selles, et Shweitsi 1874 a. põhiseadus surmanuhtlusest kui karistusabinõust loobus; kuid korduwad raskemad mõrtsukatööd järgmistel aastatel andsid põhjust küsimust rahwahääletamisele panna. Selle tagajärjeks oli surmanuhtluse uuesti maksmapanemine neis kantonides, kes ise seda soowisid. Kümme kantooni, kelle elanikkude arw kokku umbes 1/4 terwest Shweitsi elanikkude arwust wälja teeb, seadsid sel alusel surmanuhtluse sisse, kuid alles 1892 a. sai Luzerni linnas üks surmaotsus täide saadetud. Üldse on Shweitsis

1874 a. peale seitse korda inimesi kohtu otsuste põhjal surmatud. Uues kawatsetawas nuhtlusseaduses ei ole enam surmanuhtlust ette nähtud, see eelnõu aga ootab teostamist ja olewat küsitaw, kas teda nii pea ellu wiiakse.

Altdorffis mõisteti keegi noormees surma, kes metsikul kombel ühte tütarlast tapnud oli. Et aga Uri kantonis, kus wiimane surmamine 1861 a. sündis, ei tapamasinat ega timukat polnud, lae-

nati tapamasin Luzernist, kuna timukaks ühte raudtee ametnikku paluti, kelle esiwanemad seda ametit pidanud. Raudteelane ise oli ettepanekuga nõus, kuid raudteelaste liit protesteeris selle wastu ja raudteewalitsus oli sunnitud ametniku peale surwet awaldama, nii et tema omast kawatsusest loobus. Lõppude lõpuks leiti mehaanik, kes ühe gaasiwabriku töölise abil saatis surmaotsuse täide.

Waljaandja: Toimetuskomisjon.

Wastutaw toimetaja: E. Maddison.

Tegew toimetaja: O. Angelus.

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksuasetuks järgmised isikutunnistused:

K r a u s p, Bruno Aleksandri p., w. a. Narwoowa Jõesuu pol. jsk. 12. 10. 20 a. nr. 596. (29789)

K n u s b e r g, Paul Jüri p., w. a. Tall. l. pol. 5. jsk. 2. 9. 20 a. r. 12651. (29790)

W i i t m a n n, Hendrik Mihkli p., w. a. Weltsa wallawal. 17. 8. 20 a. nr. 568. (29791)

A r r o, Ida Eduardi t., w. a. Wohnja wallawal. 30. 12. 19 a. nr. 478. (29795)

L u d e b e r g, Anette Hansu t., w. a. Wohnja wallawal. 30. 12. 19 a. nr. 162. (29796)

N i h w e r, Aleksander Jakobi p., w. a. Wohnja wallawal. 14. 10. 21 a. nr. 847. (29797)

K a s k, Anu Peetri t., w. a. Abja wallawal., nr. 602. (29798)

A d a m s, August Madise p., w. a. Wee wallawal. 12. 12. 19 a. nr. 67. (29799)

K r u l l, Liisa Aleksandri t., w. a. Abroka wallawal. nr. 141/652. (29800)

W e n d t, Paul Mihkli p., w. a. Warangu wallawal. 31. 7. 22 a. nr. 58.

J a b l o k o w, Erich Juliuse p., w. a. Tall. l. pol. 1. jsk. 26. 5. 24 a. nr. 2745/152714.

J u r t u m, Elfriede, w. a. Rägawere wallawal. 30. 12. 19 a. nr. 252.

S i i d o r o w, Anna Nikolai t., w. a. raudteede pol. ülemalt 20. 2. 19 a. nr. 1006.

K i r s i m ä g i, Jüri Kaaril p., w. a. Aaspere wallawal. 18. 12. 19 a. nr. 880.

P a l o, Walentine Karpi t., w. a. raudteede pol. ül. 26. 1. 20 a. nr. 306.

T o o m a s s e n, Jaan Mardi p., w. a. Roela wallawal. 16. 12. 19 a. nr. 138.

A m b u s, Eduard Juhani p., w. a. Narwa l. pol. ülemalt 19. 2. 23 a. r. 397.

P o l a k e n e, Johan Mardi p., w. a. Narwa l. pol. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 17769.

K ö l j a l g, Mihkel Mardi p., w. a. Narwa l. pol. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 11212.

D a c h s e n b e r g, Elisabeth Mihkli t., w. a. Wõru l. pol. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 1561.

S c h a n j a w s k a j a, Anna Mihkli t., w. a. Wõru l. pol. ülemalt 17. 8. 21 a. nr. 4233.

T r o o n - H e r i k Berta, w. a. Wõru maak. pol. l. jsk. ülemalt 17. 7. 24 a. nr. 137.

K r a m a r e w, Nikolai Iwani p., nr. 431.

L i n d, Anna Johani t., nr. 1382.

P ä s s, Juhani Mardi p., nr. 13195.

Z u r b a k o w, Ilja Mihaili p., w. a. Wasknarwa wallawal. nr. 931.

M i h k e l s o n, Willem Jaani p., w. a. Wõnnu wallawal. 12. 1. 20 a. nr. 307.

A n n i k o, Jenny Friedrichi t., w. a. Waikna wallawal. 30. 9. 19 a. nr. 521.

M ä ä r i t s, Elfriede Peetri t., w. a. Tartu maak. pol. ülemalt 29. 11. 24 a. nr. 887.

M i c h e l s o n, Nikolai Karli p., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 30. 11. 23 a. nr. 1179.

F e l d m a n n, Nikolai Jakobi p., w. a. Tartu l. pol. 3. jsk. 25. 8. 22 a. nr. 14402.

H a m m e r, Ilse Gustawi t., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 4. 9. 22 a. nr. 11935.

B a k s c h t, Henriette Schlioma t., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 19. 1. 20 a. nr. 10252.

S a a r, Elisabeth Aleksandri t., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 7. 1. 20 a. nr. 6371.

R a m m o, Selma Augusti t., w. a. Waimastwere wallawal. 20. 12. 19 a. nr. 2457.

H i o n, Wiktor Georgi p., w. a. Tall. l. pol. 1. jsk. 19. 12. 19 a. nr. 4947.

T i m m e r m a n n, Marie Danieli t., w. a. Urwaste wallawal. 14. 6. 21 a. nr. 692.

P e t t a i, Erich Danieli p., w. a. Wõru l. pol. ülemalt 7. 9. 20 a. nr. 3640.

G o l o m b, Max Meier Abrami p., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 10. 9. 20 a. nr. 9336.

W a l l a s, Mats Hansu p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. 3. 1. 20 a. nr. 9146.

- Kresson, Hilda Samueli t., w. a. Räpina wallawal 19. 2. 20 a. nr. 1563.
- Siiilson, Peeter Samueli p., w. a. Räpina wallawal. 6. 4. 20 a. nr. 2009.
- Unt, Jaan Hansu p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. 22. 11. 19 a. nr. 703.
- Zolk, Karl Hansu p., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 9. 3. 22 a. nr. 2778.
- Fricke, Elisabeth Theodori t., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 9. 12. 19 a. nr. 2545.
- Zelming, Paul Jaani p., w. a. Tall. l. pol. 2. jsk. 20. 6. 24 a. nr. 869.
- Mersina, Ewdokia Peetri t., w. a. Slobodka wallawal. 31. 1. 20 a. nr. 841.
- Puusep, Johanna Johani t., w. a. Kawastu wallawal. 5. 12. 19 a. nr. 231.
- Baumer, Hugo Peetri p.
- Kiristik, Johannes Jakobi p.
- Emeljanow, Iwan Stepani p.
- Kolmar, Hilda Jakobi t., w. a. Tall. l. pol. 5. jsk. (24611)
- Tufelmann, Anette Jüri t., w. a. Tall. l. pol. 4. jsk. (24619)
- Kalm, Pauline Juhani t., w. a. Naroowa-Jõesuu pol. jsk. (24620)
- Kreitsberg, Karl Mari p., w. a. Kilingi wallawal. 12. 3. 21 a. nr. 657. (24623)
- Jakob, Anton Hansu p., w. a. Holstre wallawal. 1919 a. (24628)
- Woldrat, Emilie Karli t., w. a. Tall. l. pol. 4. jsk. 1921 a. nr. 17385. (24629)
- Agurajuja, Johannes Jüri p., w. a. Tall. l. pol. 5. jsk. 1920 a. (24630)
- Pöld, Wassili Antoni p., w. a. Laimjala wallawal. 7. 9. 20 a. nr. 175. (25297)
- Tikenberg, Hans Mihkli p., w. a. Wääna wallawal. 23. 2. 20 a. nr. 236. (25628)
- Gröön, Hilda Jüri t., w. a. Sürgawere wallawal. (26231)
- Braunwerk, Aleksander Jüri p., w. a. Lihula wallawal. 10. 3. 23 a. nr. 2697. (26581)
- Urgart, Oskar Jaani p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. 15. 4. 20 a. nr. 12991. (26658)
- Nyblom, Andres, w. a. Wormsi wallawal. 13. 9. 20 a. nr. 304. (26983)
- Sariis, Julie, w. a. Martna wallawal. 2. 3. 20 a. nr. 623. (26984)
- Roosileht, Mihkel, w. a. Tall. l. pol. ülemalt nr. 6661. (27468)
- Palu, Reinhold Karli p., nr. 2698.
- Nuut, Elisabet Gustawi t., nr. 6943.
- Metsaots, Nikolai Tõnise p., nr. 8883.
- Wäraw, Friedrich Mihkli p., nr. 6464.
- Kusowa, Tatjana Iwani t., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. nr. 2282.
- Sternfeldt, Amalie Peetri t., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. nr. 16673.
- Gutmann, Juuli Jüri t., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. nr. 18637.
- Hinto, Johan Jaani p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk.
- Tiidt, Johan Peetri p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk.
- Lukin, Artur Daweti p., w. a. Tartu l. pol. 2. jsk. nr. 1903.
- Saar, Marie Peetri t., w. a. Tartu l. pol. 1. jsk. 9. 12. 19 a. nr. 3382
- Laane, Aleksander Willemi p.
- Laane, Liina Jaani t.
- Lwow, Nikolai Dmitri' p., w. a. Naroowa Jõesuu pol. jsk. 21. 6. 21 a. nr. 366.
- Treier, Mihkel Toomase p., w. a. Naroowa l. pol. ülemalt 9. 3. 21 a. nr. 28120.
- Moskwin, Mihail Wassil p., w. a. Petseri l. pol. ülemalt 30. 7. 20 a. nr. 1250.
- Höbemägi, Egor Wassili p., w. a. Petseri wallawal. 13. 1. 20 a. nr. 191/3.
- Jäädas, Paul Gustawi p., w. a. Rotoowo wallawal. 3. 3. 20 a. nr. 1750.
- Rätsep, Feodor Peetri p., w. a. Petseri wallawal. 3. 2. 21 a. nr. 48/42.
- Tsinn, Mai, w. a. Petseri wallawal. 16. 6. 20 a. nr. 36/21.
- Merk, Lidia, w. a. Haapstlu l. pol. ülemalt 1. 12. 20 a. nr. 6904.
- Rinusow, Olga Stepani t., w. a. Petseri l. pol. ülemalt 10. 12. 20 a. nr. 148.
- Sidorow, Iwan Iwani p., w. a. Petseri wallawal. 17. 9. 21 a. nr. 50/47.
- Küttik, Iwan, w. a. Mäe wallawal.
- Lepasild, Ignas, w. a. Mäe wallawal. nr. 19/4150.
- Isjumow, Feodosia, w. a. Slobodka wallawal.
- Minnus, Liisa Mihkli t., w. a. Kuresaare pol. jsk. 24. 11. 19 a. nr. 208.
- Reinardt, Aleksander Gustawi p., w. a. Kaarma-Suure wallawal. 30. 1. 20 a. nr. 20.
- Kaljo, Ado Ado p., w. a. Loona wallawal. 30. 5. 24 a. nr. 70.
- Äär, Elisabet Aleksandri t., w. a. Kuresaare pol. jsk. nr. 1171.
- Idlane, Johan Jakobi p., w. a. Loona wallawal. 20. 1. 20 a. nr. 148.
- Kuning, Iwan Mihaili p., w. a. Kuresaare pol. jsk. 11. 12. 19 a. nr. 1715.
- Grünfeldt, Anette, w. a. Tall. l. pol. 4. jsk. 5. 6. 21 a. nr. 15425
- Koppel, Toomas Mihkli p., w. a. Pihkla wallawal. 30. 12. 19 a. nr. 14.
- Saar, Julius Mihkli p., w. a. Loona wallawal. 16. 1. 20 a. nr. 108.

Grauberg, Linda Tõnise t., w. a. Wiljandi maak. pol. 4. jsk. 20. 11. 19 a. nr. 391. (9701)

Kärstens, Woldemar Woldemari p., w. a. Kuersaare pol. jsk. 22. 5. 24 a. nr. 47/96286. (29703)

Martinson, Jaan Juhani p., w. a. Tall. l. pol. ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 5767. (9704)

Haase (Hansen), Gustaw Karli p., w. a. Pärtsi wallawal. 30. 5. 24 a. nr. 83. (9705)

Amjäärw, Johannes Karli p., w. a. Tartu l. pol. 3. jsk. 22. 4. 20 a. nr. 10535. (9706)

Köönwerk, Rudolf Jaani p., w. a. Tall. l. pol. 5. jsk. 1922 a. (9707)

Ots, Aleksander Peetri p., w. a. Suure-Kaarma wallawal. nr. 7532. (9708)

Marjak, Jakob Jagu p., w. a. Karksi wallawal. 6. 2. 24 a. nr. 199/77629.

Liljum, Johannes Tõnu p., w. a. Esna wallawal. 25. 1. 21 a. nr. 1148. (21145)

Krull, Hans Peetri p., w. a. Weinjärwe wallawal. 16. 4. 24 a. nr. 445. (21145)

Poltten, Johannes Ewa p., nr. 111. (22848)

Tamm, Julius Johani p., w. a. Wana-Otepää wallawal. 9. 2. 23 a. nr. 24. (23975)

Lewol, Karl Andrese p., w. a. Kawilda wallawal. 12. 12. 22 a. nr. 3. (23974)

Tarik, Artur Johani p., w. a. Pikkuse wallawal. 11. 1. 20 a. nr. 198. (23969)

Selge, Jenny Andrese t., w. a. Palupera wallawal. 29. 3. 22 a. nr. 685. (23971)

Raudsepp, Gustaw Mihkli p., w. a. Kawilda wallawal. 12. 4. 21 a. nr. 499. (23973)

Wähi, Weera Karli t., w. a. Pühajärwe wallawal. 30. 8. 23 a. nr. 64. (23970)

Kirm, Aliide Leena t., w. a. Pikkuse wallawal. 21. 10. 20 a. nr. 187. (23978)

Peterson, Artur Karli p., w. a. Pikkuse wallawal. 1. 1. 20 a. nr. 132. (23977)

Kartau, Jaan Karli p., w. a. Pühajärwe wallawal. 31. 7. 20 a. nr. 126. (23980)

Maior, Jaan Hansu p., w. a. Laiuse wallawal. 21. 5. 20 a. nr. 1070. (23979)

Hürden, Jenny Otto t., w. a. Tall. l. pol. 4. jsk. (24632)

Iwanowa, Ksenja Kirilli t., w. a. Tall. l. pol. ülemalt 1919 a. (24633)

Schumann, Ewald Juhani p., w. a. Kolga wallawal. 1923 a. (24634)

Tuberg, Hermann Martini p., w. a. Tall. l. pol. 4. jsk. nr. 16645. (24635)

Sirwa, Elisabeth Hansu t., w. a. Narwa l. pol. ülemalt 23. 12. 19 a. nr. 18638. (24636)

Torim, Jaak Matsi p., w. a. Pöögla wallawal. 2. 2. 22 a. nr. 264. (24637)

Ehrenpreis, Olga Juliuze t., w. a. Tall. l. pol. 6. jsk. 1919 a. nr. 3580. (24638)

Hallikas, Jaan Joosepi p., w. a. Peetri wallawal. (24639)

Krull, Heinrich Hansu p., w. a. Wiljandi maak. pol. 4. jsk. 21. 11. 19 a. nr. 509. (24640)

Teadaanne.

Pärnu maak. politsei 3. jaoskonna ülem annab teada, et 21. nowembril 1924. a. kell 10 hommiku müüakse Tammiste wallas Kooli talus enam-pakkumisel Johannes Pawelsoni päralt olew warandus, mis koosneb ühest mähahobusest ja täkkwar-sast, hinnatud 19000 marga peale tempelmaksu sissenõudmiseks.

Müüdawaid asju võib näha oksjoni päewal oksjoni kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Pärnus, 8. now. 1924. a. nr. 4273.

Jaoskonna ülem: (allkiri).

Teadaanne

Järwamaakonna politsei 2 jaosk. ülem annab teada, et 22. nowembril 1924 a. k. 11 homm. müüakse Albu wallas, Pauga külas

enampakkumise teel

August Laas'i päralt olew warandus: üks punane lauk täkk, hinnatud 10.000 marga peale, tempel-trahwi sissenõudmiseks.

Müüdawaid asju võib näha oksjoni päewal kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Järwakandis, 6. nowembril 1924 a. nr. 949.

Jaoskonna ülem:

W. Teets.